

Bergen 5/10 1902.

Høre Grieg,

Hejterlig Tak for  
Dit elokvortige Brev! Ja  
må er "Cæciliaforeningen" styrkt  
og vi skal nu starte. Men må  
faa jeg føle hvad det vil sige  
at arbeide med en Kollegie Be-  
shyrdke; det er et tungvint  
Apparat. Hh er jeg nærvært at  
renue af 81aa1 mængde, men  
man holder mig godt i Skindet. For  
er der noget, som de henvise ikke  
taale, saa er det den kantneriske

Atsalmaaighed. Forresten kan  
Du se, det har koster Ti åt faa  
Sagen saa langt. En hel maand  
har jeg intet andet faaet gjort. Det  
er skrækkeligt!

Det var en glæde at faa Dit  
Brev. Det var et prækt Duet  
af det. Ja, Dæ er viraadrig!

Ti Bergen kommer jeg ikke.  
De vidé ikke bekælle der bestemte  
Honoraar, jeg forlangte, og alfaa  
saal vidé de forsyde mig åt dække  
egen Koncert. Det, syntes jeg, gik  
for virit. Det blev altsaa ikke  
noget af, og efter hvad du skriver  
om Maalmarschaden, er jeg ikke

betrauet over det. Om jeg da  
kommer oppe i Bergen for  
Langens Skyd, er vel troldomt.  
Takke for det, jeg har nok stemmen  
en gang nok et anum, men mit sind  
bliv mere og mere utilbørligt til  
min offentlige optræder. Og  
det galper ikke, hvad gørne  
siger, - beskedet er jeg mi  
alligevel, om man end kan ske  
helt skride fra det modsatte.

Ja, vi må dū ha det rigtig,  
goot, og vel mødt snart herind.  
Jy da hæber jeg, at dū vil  
spise en Ret Tørsk og driske  
et godt Glas Røgniv da vi;

Hvi Du skal vide, at vi da nu  
sæt for en Højkostbar, naar  
Du gør det os.

Hverledes Kjælen til din  
elvskvalnige Hushånd og  
Dit selv ha mady af  
Din ældste hengiven

Konrad Lammes.